

1. Κλήση και αφοσίωση

Στα πολύ παλιά χρόνια, πριν τη γέννηση του Χριστού, υπήρχαν εποχές που οι Ισραηλίτες ξεχνούσαν τον Θεό και τις εντολές του. Κάποιες φορές, μάλιστα, έφταναν να λατρεύουν «ψεύτικους» θεούς. Επίσης, στις σχέσεις τους κυριαρχούσαν η σκληρότητα και η αδικία.

Τότε παρουσιάζονταν στον κόσμο οι Προφύτες. Ήταν άνθρωποι που ο Θεός τους ανέθετε μια μεγάλη αποστολή: να μιλήσουν στους ανθρώπους για το θέλημά του και να τους καλέσουν σε μετάνοια, αλλαγή δηλαδή του τρόπου ζωής τους και επιστροφή στον Θεό. Οι προφύτες εμπιστεύονταν απόλυτα τον Θεό και γι' αυτό δε δίσταζαν να κηρύττουν το θέλημά του. Θύμιζαν στον λαό το τι είχε κάνει ο Θεός γι' αυτούς και προειδοποιούσαν ότι τα άνομα έργα θα είχαν άσχημα αποτελέσματα στη ζωή τους.

Ταυτόχρονα, έδιναν ελπίδα και θάρρος στους ανθρώπους. Τους παρηγορούσαν αναγγέλλοντας τον ερχομό του Μεσσία στον κόσμο, δηλαδή του Χριστού, που θα τους έσωζε. Όχι μόνο τους Ισραηλίτες, αλλά και όλο τον κόσμο.

Οι άνθρωποι έπαιρναν ελπίδα από το κήρυγμα των προφητών και πράγματι κάποιοι απ' αυτούς μετανοούσαν και άλλαζαν τρόπο ζωής. Κάποιες φορές όμως ενοχλούνταν από τα λεγόμενά τους και τους καταδίωκαν. Κάποιους μάλιστα έφτασαν να τους θανατώσουν.

Ο προφύτες Σαμουήλ

Στην ορεινή περιοχή της πόλης Εφραΐμ, ζούσε ένας άνδρας. Το όνομά του ήταν Ελκανά. Η γυναίκα του, η Άννα, επιθυμούσε από πολύ καιρό ν' αποκτήσει ένα παιδί. Αλλά δεν μπορούσε. Κάθε χρόνο η Άννα και ο Ελκανά πήγαιναν στο ιερό της Σιλώ. Εκεί η Άννα προσευχόταν στον Θεό. Έκλαιγε πολύ και έλεγε: «Κύριε, αν μου δώσεις ένα γιο, τότε εγώ σου υπόσχομαι να τον αφιερώσω σε εσένα. Για όλη του τη ζωή θα σε υπηρετεί!».

Ο Ηλεί ήταν ιερέας στο ιερό της Σιλώ. Όταν άκουσε για ποιο λόγο έκλαιγε η Άννα, της είπε: «Μη στενοχωριέσαι και πήγαινε στο σπίτι σου. Ο Θεός του Ισραήλ θα σου δώσει αυτό που του ζήτησες».

Έτσι κι έγινε. Η Άννα απέκτησε ένα γιο και τον ονόμασε Σαμουήλ. Η Άννα κράτησε την υπόσχεσή της. Πήρε τον Σαμουήλ μαζί της στο ιερό και τον έφερε στον Ηλεί. Ο Σαμουήλ έμεινε στη Σιλώ. Ο Ηλεί του δίδαξε όλα όσα έπρεπε να μάθει για να γίνει ιερέας. Κάθε χρόνο, η μητέρα του η Άννα, του έφτιαχνε έναν μικρό ιερατικό χιτώνα και του τον έφερνε στη Σιλώ.

Μια νύχτα, όταν ο Σαμουήλ κοιμόταν, ο Θεός του φώναξε: «Σαμουήλ!». Ο Σαμουήλ ξύπνησε, έτρεξε στον Ηλεί και του είπε: «Με φώναξες; Εδώ είμαι». Ο Ηλεί του απάντησε: «Παιδί μου, δεν σε φώναξα. Πήγαινε να κοιμηθείς».

Ο Θεός φώναξε και πάλι τον Σαμουήλ. Αυτός ξανασηκώθηκε και πήγε στον Ηλεί. «Με φώναξες; Εδώ είμαι». Ο Ηλεί του απάντησε: «Παιδί μου, δεν σε φώναξα. Πήγαινε να κοιμηθείς».

Ο Θεός φώναξε πάλι τον Σαμουήλ για τρίτη φορά. Κι ο Σαμουήλ σηκώθηκε, πήγε στον Ηλεί και του είπε: «Με φώναξες; Εδώ είμαι».

Τότε κατάλαβε ο Ηλεί ότι ήταν ο Θεός που μιλούσε στο παιδί και είπε στον Σαμουήλ: «Πήγαινε, κοιμήσου. Και αν κανείς σε φωνάξει, να του απαντήσεις: Μίλα Κύριε, ο δούλος σου ακούει».

Ο Σαμουήλ έφυγε και πήγε να κοιμηθεί στη γωνιά του. Ο Θεός ήρθε και του φώναξε: «Σαμουήλ, Σαμουήλ!» Κι ο Σαμουήλ απάντησε: «Μίλα, Κύριε, ο δούλος σου ακούει!» Τότε ο Θεός μίλησε και είπε πολλά στον Σαμουήλ. Όταν ο Σαμουήλ μεγάλωσε, έγινε προφήτης. Όλος ο λαός τον άκουγε.

Α' Βασ 1-4

Ο προφήτης Ηλίας

Μετά τον θάνατο του Σολομώντα άρχισαν οι Ισραηλίτες να μαλώνουν μεταξύ τους. Η χώρα χωρίστηκε σε δύο τμήματα και κάθε τμήμα είχε τον δικό του βασιλιά. Οι άνθρωποι δεν νοιάζονταν πια για τον αληθινό Θεό και λάτρευαν τα είδωλα τα οποία έφτιαχναν μόνοι τους από πέτρα και ξύλο. Ένας από τους βασιλιάδες τους λεγόταν Αχαάβ. Αυτός λάτρευε έναν ψεύτικο θεό που τον ονόμαζαν Βάαλ. Ήταν ο θεός του ουρανού και της βροχής.

Τότε ο Ηλίας παρουσιάστηκε στον βασιλιά και του είπε: «Για την ασέβειά σου ο Θεός θα σε τιμωρήσει. Επί τρία χρόνια ούτε σταγόνα βροχής δεν θα πέσει στη χώρα σου κι η πείνα θα θερίσει τον λαό σου». Πραγματικά, από τη μέρα εκείνη έκλεισε θαρρείς ο ουρανός και έπαψε να βρέχει. Οι συμπατριώτες του αλλά και ο Αχαάβ δυσσαρεστήθηκαν πολύ και τον καταδίωξαν. Ο Ηλίας, για να αποφύγει την οργή τους, έφυγε στην έρημο, όπου τρεφόταν με το ψωμί και το κρέας που του έφερναν τα κοράκια και ξεδιψούσε από έναν ξεραμένο χείμαρρο.